

[Christiani.]

teoretiske Uddannelse og mindre paa den praktiske, medens Udlandet — og jeg nævner her Lande som f. Eks. England og Amerika, hvis Ingeniører og Arkitekter dog ingen fornuftige Mennesker kunde tænke sig at sætte i en anden og lavere Klasse som Teknikere end vort eget Lands — særlig lægger Vægt paa den praktiske Uddannelse; derfor har flere af de Grupper af vore Ingeniører og Arkitekter, der har en mere praktisk Uddannelse, en Uddannelse, der ofte ret nøje svarer til den, der gives i disse store Lande, ytret Utilfredshed med Enerets-Benævnelsen. Det vil være vanskeligt ved Lov at forbyde de vedkommende at oversætte deres Titel paa en saadan Maade, at man ude i disse store Lande faar den Opfattelse, at de netop er Folk med den rigtige Uddannelse. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at der ligger et Problem i denne Sag, og det er et Spørgsmaal, man beskæftiger sig med i mange Lande, men jeg kan ikke sige, at man nogetsteds har naaet en tilfredsstillende Løsning.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen i, at det rigtigste vil være at fortsætte Arbejdet i et Udvalg, og jeg skal derfor støtte det ærede Medlems Forslag om, at Sagen paa ny henvises til et Udvalg, i hvilket man da sikkert fra alle Sider — som det ogsaa tidligere har været Tilfældet — vil vise den al mulig Interesse. Om dette Udvalg saa kan finde en Løsning, der er retfærdig til alle Sider, og som derfor kan komme frem i Form af et positivt Forslag her for det høje Ting —, det vil jo Fremtiden vise.

Bouet: Da Lovforslaget var fremme i sidste Rigsdagssamling, udtalte jeg mig udførligt om dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor denne Gang indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det er rimeligt og formaalstjenligt, at der i saa vid Udstrækning som muligt gives de unge Adgang til Erhvervelse af Kundskaber, og ogsaa, at der oprettes Eksaminer, som giver Udtryk for det Standpunkt, den paagældende er naaet til; men det er urimeligt og urigtigt at skabe et Monopol for dem, som har taget disse Eksaminer. De, der har en saadan Eksamen, har en Præferencetil- ling i Kampen for Tilværelsen; det afgørende og det, der maa tages Hensyn til, maa saa være Dygtigheden. Lovforslagets Gennemførelse vil betyde, at man i en ond Tid yderligere vanskeliggør det for dem, som er økonomisk ringe stillet, at naa frem; thi foruden Omkostningerne ved Studierne er

der jo Omkostninger ved at leve *under* Studierne, og det vil derfor i Virkeligheden sige, at det er kun de bedst stillede i Samfundet, hvis Børn kan naa frem til de store Stillinger. Jeg tillader mig at sige, at dette er udemokratisk. En Lov af denne Art vil gøre det vanskeligt for Børn af Arbejdere og Mellemstanden, selv om de er dygtige, at naa frem, saafremt deres Midler ikke tillader dem at gaa Studierne Vej.

Lovforslagets Fremsættelse skyldes jo Ønsker fra Polyteknikerne og de akademiske Arkitekter, som ønsker at faa Monopol paa Navnene „Civilingeniør“ og „Arkitekt“; selv om man nok saa meget siger, at man ikke vil hindre andre i at anvende Navnet Ingeniør, vil en saadan Fastsættelse alligevel medføre, at Erhvervsinteresser bliver gaaet for nær, og det vil være en Uretfærdighed mod de Ingeniører, som er uddannet paa anden Vis; ved tekniske Skoler o. s. v., som foruden praktisk Uddannelse har en fyldig teoretisk Uddannelse, der giver dem fuldkommen tilstrækkelig Grund til at karakterisere sig som Ingeniører; det har jo ogsaa vist sig, at Folk med den Uddannelse har beklædt ledende og betydningsfulde Stillinger i vort Samfund.

For øvrigt vil der være mange Fag, som, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, med lige saa stor Ret vil kunne henvende sig til Ministeriet og forlange at faa deres Eksamen autoriseret, og dette vil medføre yderligere Vanskeligheder for de unge. Det er urimeligt, som det Eksamenvæsen, der flourer herhjemme, indskrænker Mulighederne for de unge til at naa frem — selv om de paa anden Vis, ad praktisk Vej, ved privat Studium, har erhvervet sig en saadan Dygtighed, at de meget vel kan bestride Stillinger, som ellers kun Eksaminer giver Adgang til.

Jeg kan derfor ikke sige som de ærede foregaaende Talere, at dette Lovforslag har min Interesse, tværtimod, jeg tror, det er et uheldigt Forslag, som ikke burde have været fremsat. Selvfølgelig skal jeg paa mit Partis Vegne deltage i Udvalgsarbejdet, men jeg kan ikke tilsige min Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Rager: Foregaaende Talere har allerede givet til Kende, at det vil være naturligt at henvise Lovforslaget til fortsat Behandling i det Udvalg, der i Fjor var nedsat om Sagen. Det er nævnt, at der til dette Udvalg var indgaaet et stort Materiale, og det er ikke urigtigt at tilføje, at Udvalget har arbejdet en Del med det, men jeg vilde tro, at Udvalget maaske har